

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student : Ester KLIMECKÁ

Obor: ČJ - Sp

**Název práce v českém jazyce: Podivné fantastično. Problematika chápání
Michala Ajvaze jako autora magického realismu .**

**Název práce v anglickém jazyce: Quaint Fantasy. Apprehension of Michal Ajvaz
as an Author of Magical Realism**

Vedoucí práce: prof. PhDr. Tomáš Kubiček, Ph.D.

Oponent práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Ester Klimecká si ve své práci vytkla nejednoduchý a velmi ambiciózní cíl: pokusit se analyzovat romány Michala Ajvaze na pozadí sporů o jejich postmoderní či magicko-realistickou povahu. Splnění takového úkolu není možné dosáhnout intuitivní analýzou, není možné při něm spoléhat na metaforické čtení a psaní, kdy se text bakalářské práce ztratí v křovinách subjektivních emocí a text románů je přepisován náruživým interpretem – což se Ajvazovi, jenž jako by svou vlastní obrazností a fantazií k tomu podněcoval - nezřídká v případě jeho interpretů stává. Ester Klimecká ukazuje, že jen systematická, nepředvádívá, pozorná analýza, která nepodlehne magii Ajvazovy fantazijní řeči, je schopna skutečného výkladu. To je ale až druhá podmínka úspěšné práce s takto formulovaným cílem, tou první je ochota a schopnost zvládnout podstatnou teoretickou literaturu, která se s fenoménem obou -ismů pokouší čestně vyrovnat a pomocí literárních teorií světatvorby či sémiotiky vysvětlit principy jejich založení a struktury.

Ester Klimecké nejenom, že se podařilo s náročnou sekundární literaturou vyrovnat, ale pozoruhodným způsobem si osvojila její pojmosloví, takže se pro ni skutečně stalo analytickým instrumentářem, který byla schopna používat s velkou přesností. Celá první část práce svědčí o tomto poctivém přístupu k metodě a k hledání nelhostejných analytických nástrojů.

Toto předpolí pak umožnilo autorce systematicky a věcně vstoupit nejenom do textů Ajvazových románů a ukázat na principy, které Ajvaz aktivuje a které způsobují jeho směrové, ale i filozofické zařazení, ale současně i vstoupit značně sebevědomě do debat nad Ajvazovou světaduhovou příslušností k literárnímu směru.

Pozoruhodný je díky tomuto přesnému postupu i závěr práce, který je na bakalářskou práci nebývale, avšak oprávněně sebevědomý. Ester Klimecká totiž ukazuje (aniž by to ve své práci zdůrazňovala) na lenost české literární kritiky, která zachází s Ajvazovými romány s apriorismem, díky němuž je vykládá jako postmoderní světy – v důsledku ovšem zploštěně, ochuzující je o vlastní podstatu magičnosti Ajvazových próz.

A navíc je za textem Ester Klimecké navzdory vši snaze o technicky přesvědčivý výkon cítit čtenářské zaujetí, které se ukazuje být pravým důvodem její systematické analýzy.

Zralou, výkladově sevrěnou, analyticky přesvědčivou a zaujatou práci Ester Klimecké doporučuji k obhajobě, o jejímž úspěchu jsem skálopevně přesvědčen.

V Praze dne

.....

Podpis